

Sygn. akt I CZ 17/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa S. C.

przeciwko M. Ł.

o zachowek,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 marca 2011 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 sierpnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powódki S. C. od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 30 marca 2010 r. w sprawie przeciwko M. Ł. o zachówek. Przyczyną odrzucenia apelacji było jej nieopłacenie, mimo wniesienia przez profesjonalnego pełnomocnika, który z naruszeniem art. 130² § 3 k.p.c., obowiązującego nadal ze względu na datę wszczęcia postępowania w sprawie dnia 9 czerwca 2009 r. został wezwany przez Sąd Okręgowy do uiszczenia wskazanej opłaty sądowej od apelacji, co też uczynił.

Zdaniem Sądu drugiej instancji, mając na podstawie art. 373 k.p.c. obowiązek badania dopuszczalności apelacji oraz zachowania jej terminu i wymagań formalnych, jak też kontroli orzeczeń wydanych przez Sąd pierwszej instancji w toku postępowania międzyinstancyjnego - należało uznać, że apelacja powódki wniesiona przez profesjonalnego pełnomocnika winna zostać odrzucona bez wzywania do uzupełnienia braków na podstawie obowiązującego do dnia 1 lipca 2009 r. art. 130² § 3 k.p.c., to znaczy do wejścia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 234, poz. 1571). Wobec tego Sąd Apelacyjny z powołaniem się na art. 373 k.p.c. postanowieniem odrzucił apelację powódki.

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła naruszenie prawa procesowego, tj. art. 130² § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 1 powołanej ustawy z 2008 r. zmieniającej Kodeks postępowania cywilnego, poprzez niewłaściwe zastosowanie tego przepisu, a także błędne ustalenie, że wysokość opłaty od apelacji była w tej sprawie obliczona stosunkowo, a zarazem możliwa do matematycznego wyliczenia. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z zasądzeniem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezpodstawne i podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że mając na uwadze obowiązujące przepisy postępowania cywilnego pełnomocnik powódki powinien był wraz z wniesieniem apelacji uiścić opłatę, albo złożyć wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, a nie oczekiwać na wezwanie Sądu pierwszej instancji do uiszczenia opłaty od apelacji. Wysokość opłaty powinna być znana profesjonalnemu pełnomocnikowi, jako opłata stosunkowa obliczona od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Ze względu na ustalenie, że w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie art. 130² § 3 k.p.c., Sąd Apelacyjny zasadnie odrzucił apelację powódki na podstawie art. 373 k.p.c. Dlatego zarzuty podniesione w zażaleniu należało uznać za bezzasadne.

Z tego względu na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. Sąd Najwyższy oddalił zażalenie.